

ANDRÁS + KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

XIV. ÉVFOLYAM 2. 3. SZÁM 2017. NYÁR – ŐSZ DUPLA SZÁM

Weöres Sándor:
Marasztalás

**Ó ne vidd el
két szemeddel
a napsugarat!
Ne menj, várj még,
mert e tájék
sötétben marad.**

**Ág nem himbál,
fecske nem száll,
béres nem arat.
Ó ne vidd el
két szemeddel
a napsugarat!**

„...hogy együtt menjünk tovább Isten felé”

Szép ünneppel kezdődött 2017 nyara, hiszen június 29-én Czákó András testvér

tette le örökfogadalmát, és vált a Tihanyi Bencés Közösség teljes jogú szerzetesévé.

Őt kérdezzük, vele beszélgetünk a kezdetekről, a szerzetesi élet felé vezető útról, tanulmányokról, tervekről, arról, mit is jelent örökfogadalmas szerzetesnek lenni.

Válaszait a **3. és 4. oldalon** olvashatják.

„Szívemből ünnepi ének árad...”

Diákkoromban rengetegszer énekeltem, gitároztam el ezt a dalt. Most napok óta dúdolom magamban. Előjött, valahonnan mélyről, és visszahozta azokat az éveket. Fábrián Éva népdal-énekes sokszor elmondta nekünk, azért kell népdalokat tanulni, énekelni, mert a megfelelő pillanatban ránk találhatnak, és segítenek

**„Szívemből ünnepi ének árad
Háladalt éneklek az ég urának
Ujjongva tör fel a hála bennem
Jósága körülvesz szárnyként
engem.”
(Dax)**

kimondani a kimondhatatlant! Szeptemberben az emberek nagy részének elkezdődik a tanév és vele együtt a tanulás. Tudom, sokszor elhangzik, hogy az iskolában nem csak tantárgyakat, elméleti okosságokat tanulunk, hanem különböző készségekre, képességekre is szert tehetünk. Az is közhelynek számít, hogy mindannyian az élet iskolájába járunk! Most egy ilyen tanulnivalóról

» folytatás a 2. oldalon »

Ősz van

Lehullanak a lombok, kopárak maradnak az ágak. A halottak napja is elmúlik. Emlékeztünk, virágot vittünk a sírokra, gyertyát gyújtottunk. Imádkoztunk. Föl kell tenni magunknak a kérdést ezekben a napokban: vajon hozzátartozóinkat látogattuk-e olyan szorgalmasan, mint ahogyan a sírjukat? Vajon törődünk-e velük életükben úgy, ahogyan kellett?

A halottak napja után arra kell gondolnunk, hogy „élők napja” minden napunk. Addig tudunk igazán szeretni, amíg ebben a testben élünk. És üresen kong minden szavunk az örök életről, ha ezt az ideig-óráig tartó életet nem tudjuk megtölteni értelemmel, igaz értékekkel, tiszta szeretettel.

Babits Mihály versei között olvasom, a címe:

„Memento”

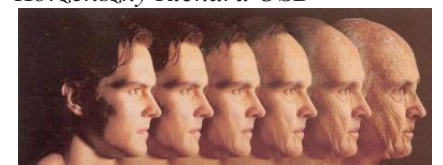
*A hajad olyan fekete
a ruhád oly fehér;
az ifjuság ígérete
az étellel felér.*

Ó csal az ember élete!

Ki tudja, mi nem ér?

*Ruhád is lesz még fekete,
hajad is lesz fehér...*

Szokták mondani, hogy csak az öregszik meg, aki megéri... Hadd játsszam a szavakkal: „megéri” megöregedni, ha az ember mer szépen élni. Érdemes szépen élni. S merjünk föltekinteni azokra, akik tudtak szépen élni. És becsüljük meg azokat, akik még köztünk vannak. A szeretet által lesz szép az életünk. Úgy, hogy mi szeretünk másokat. Erre adott példát nekünk Jézus, aki odaadta értünk az életét. És ezáltal győzte le a halált.
Korzenszky Richárd OSB

szeretnék írni a **2. oldalon**.

Hálát adni, hálás lelkülettel élni néha nehezebb, mint egy matek feladatot megoldani. Spontán imaalkalmakkor olyan nehéz hirtelen összeszedni mindazt a jót, ami velünk történt! Gyerekekkel az esti imában mindig megkérdezzük: Mit köszönsz ma? Lassanként ahogy végiggondoljuk a napunkat, egyre több apró részletre találunk rá, amiért hálát adhatunk!

Néha látom a gyerekeket szerepjátékokban. Aki a felnőttet játssza, sóhajtozik, rohan, telefonál, idegeskedik, elmondja, hogy mennyi szerencsétlenség érte!

Amikor szüleimet hallom mesélni a kitelepítésről, a háborúkról mindig annyi kedves kép jelenik meg előttem. Mesélnek apró csodákról véletlenekekről, egymásra találásokról, sok-sok humorról...Ilyenkor elszégyellem magam: „miért nem tudom hát sokkal szebben?”/J.A./ Vajon amikor a gyerekeim visszagondolnak majd rám, ilyen derúvel és örömmel látnak-e majd engem? Mert akkor fogják megérteni, hogy nekünk is voltak nehézségeink.

Magunknak és a gyerekeknek is tanulnivaló a hálaadás. Nem könnyű. A rosszat előbb észrevesszük, a jó természetes! A derű, a pozitív hozzáállás pedig ragadós! Ráragad a gyerekeinkre, a környezetünkre, és érdekes módon egyre több alkalmunk nyílik hálát adni! Amikor valamilyen továbbképzésről, konferenciáról, rendezvényről hazajövök, kérnek a rendezők visszajelzést. Olyan naivnak tartják azt a résztvevőt, aki alapvetően meg van elégedve, aki dicséri a programot, aki örült, hogy részt vehetett rajta. Megfigyeltem, inkább azok a visszajelzések a gyakoriak, ahol kifogásolják az ételt, a termet, a hiányosságokat...és hogy ennyi pénzből igazán lehetett volna többet, mást! Így vagyunk beállítva. Gyerekkorunk óta ezt tanultuk?

Persze már az orvostudomány is bebizonyította, hogy a pozitív hozzáállás, a hálás lelkület, a megelégedettség mennyire elősegíti az egészséges életmódot, illetve segít a gyógyulásban. Így van ez a gyerekekkel is: ha alapvetően derűs, hálás környezetben van otthon, sokkal hatékonyabban tud tanulni, és teljesítménye megkétszereződik.

Gyakorlatok a hálaadás művészetére: Mondj 5 dolgot, ami jó volt a napodban! Rajzold le mi-minden jó fog veled történni ebben az évben! Ki találja meg ebben a történetben azt, amiért hálát adhatunk? Most találd meg a jót is abban, amit elmondtál! Hívd fel a nagymamád és meséld el neki, mi minden jó történt veled a héten!

Szép, derűs, napfényes őszi napokat kívánok kicsiknek-nagyoknak egyaránt!

(Cs.T.Hanna)

Aki kincset hagyott a tihanyiakra

2017 novemberében lesz Illyés Gyula születésének 115. évfordulója. Én tihanyiként megkülönböztetett szeretettel fordultam a művei felé, tudva, hogy ő is megkülönböztetett szeretettel volt a falunk iránt. Szellemi vezetőmnek tartom, csodáltam magyarságát, azt az aggodalmat, felelősségérzetet és nagy-nagy szeretetet, ahogy a hazánk sorsa érdekelte, aggasztotta. Magyar volt ízig-vérig, európaiként is.

Módja volt külföldről is rálátnia a hazára! Ezzel a látásmóddal nézte a közös sorsunkat és szólt, ha lehetett.

Sok írásában, versében olvashatunk Tihanyhoz fűződő szeretetéről. Kedves

tihanyiak, falum béliek, így olvassátok és szeressétek őt ti is! Ugye ti is hisztek a gondviselésben?

Vajon tudtok róla, micsoda értéket ajándékozott nekünk, tihanyiaknak a Petőfi utcában, csodálatos kilátással az egyszerű lakóház kertjéből? Szándéka volt, hogy innen mutathassa a gyönyörű Balatont és az apátságot.

Kívánsága csak annyi volt, hogy kulturális célra használjuk. Ez az ő gyémántot érő ajándéka a tihanyiaknak!

Itt nem a ház az érték, hanem a hely, ahol áll a ház.

Én eddig minden, számomra elérhető helyen, fórumon küzdöttem azért, hogy pontosan ebben a házban legyen a Tihanyban élt művészek tiszteletére emlékhely, múzeum, kiegészülve Tihany helytörténetét bemutató résszel is. Kedves szülőfalum béliek! Ti is éreztetek felelősséget az ügy iránt!

Szeretettel: Murányiné Csizmazia Erzsébet

„... hogy együtt menjünk tovább Isten felé” beszélgetés András testvérrel

»folytatás az 1. oldalról»

— Hol is kezdődött az életed? Hol töltötted gyerekkorodat, merre jártál iskolába?

Ha ennyire az elején szeretnék kezdeni, akkor annyit mondhatok, hogy bár a keszthelyi kórházban születtem 1989-ben, egész gyermekkoromat Hévízen töltöttem. Nagyon szerettem ezt a kisvárost, ami velem együtt nőtt fel. Mikor megszülettem még falu volt, de a növekvő turizmus várossá tette. Itt nevelt édesanyám egy szem gyereként, és itt lakott a legtöbb rokonunk szinte egy utcán belül. Itt jártam általános iskolába és innét kerültem el Pannonhalmára gimnáziumba. Bár azt máig nem tudom, hogy ez kinek az ötlete volt? Plébánosom váltig állítja, hogy az övé, mondjuk ezért hálás is vagyok. Szépek voltak a hévízi évek, barátokkal és a nagymamám kertés-falusi házával együtt, ahol voltak állatok, zöldséges és ahol szerettünk gyereként játszani. Ebből az

időszakból csupán egyetlen rossz emlékem van. Nem voltam rossz tanuló, de nagyon nehezen tanultam és ez sokszor okozott kellemetlenséget az iskolában. Számomra ezért is volt meglepetés, hogy Pannonhalmára kerültem. Akkor azt gondoltuk, hogy ez egy "erős" iskola, most már tudom, hogy ez nem igaz, csak az, hogy egy nagyon jó hely, jó emberekkel és sok lehetőséggel.

— Mikor érezted a hívást a szerzetesi életre?

Voltak konkrét pillanatok, de alapvetően egy folyamat volt az egész. Isten mindig keres bennünket és mindent elkövet annak érdekében, hogy felé tartjunk. Ezt meg lehet érezni és ezt akár még meg is lehet érteni. A hétköznapiakban legtöbbször embereken keresztül szól hozzánk. A szerzetesi hivatásnak is ez az egyik bontogatója. Bennem mindig volt egy egyszerű nyitottság a csodára, Istenre. Emellett Pannonhalmán láttam bencés tanáraink életét, amit velünk és olykor úgy tűnt, hogy értünk éltek, (minden hibájuk ellenére vagy pont ezzel együtt) és egy reális útnak tűnt számomra az ő életük. Két konkrét dolgot emelnék ki:

Az egyik az Elemér atyával való találkozások voltak. Hittant tanított nekünk és emellett volt, hogy bekopogtunk hozzá egy teára, egy beszélgetésre. Jó volt látni, amit egy emberen átragyog a Biblia szeretetén keresztül Isten szeretete. Amit igazán megtanított nekünk/nekem, hogy hogyan lehet olvasni a Szentírást és hogyan lehet abban meghallani Istent. Így máig nagyon fontos számomra hétköznapiak során ennek a Könyvnek az imádságos koptatása.

A másik dolog, hogy mindig megfogott Szent Benedek regulájának józansága bölcs mértéktartása, helyes emberismerete, és az élet szeretete. A Regulát olvasva valóban rá lehet döbbsenni, hogy mennyire egészséges és kiegyensúlyozott lehet egy bencés szerzetesi élet.

Pannonhalmáról Budapesten át Tihanyba elkerülni meg egy külön kaland volt számomra, amiben újból csak azt ismerhettem fel, hogy Isten a görbe sorok közt is egyenesen ír és minden nap mellettem van.

— Mit jelent örökfogadalmas bencés szerzetesnek lenni?

Talán erre a kérdésre térjünk vissza 30-40 év múlva. 😊

De mindenesetre a teljes elköteleződést.

Richárd atya 3 évvel ezelőtt egyszerűfogadalmamkor (3 évre tesz ilyenkor a szerzetes növendék fogadalmat, ha lejár az ideje egyszerűen tovább állhat) a

prédikációban feltette a kérdést: Lehet-e három évre szeretni? Költői kérdés. Ha valakit igazán megszeretünk, nem lehet kiszerezni belőle. Ha Isten igazán megfogott bennünket nem enged el.

Számomra az örökfogadalom két nagyon fontos motívumban válik valóra. Azért mondom, hogy válik valóra, mert ez nem egy egyszeri tett, hanem minden reggel el kell határozni, hogy hűséges maradok ehhez az úthoz. (Akár csak a házasságban, nem az esküvő a házasság lényege, hanem az, hogy mindvégig kitarok a másik mellett szeretettel.) Így a bencés szerzetesi

örökfogadalom egyet jelent azzal, hogy mindvégig kitarok Isten mellett ezen az úton. S számomra megnyugtató hogy ezen az úton nem egyedül járok, hanem azzal a közösséggel akikhez csatlakoztam, hogy együtt menjünk tovább Isten felé. Pontosan ezért szeretem a bencés közösséget családnak nevezni. Ugyanúgy hűségesnek kell maradni benne, mint a házasságban, és ugyanolyan örömeiket és gondokat élünk meg, mint egy családban. De a legfontosabb hogy együtt.

— **Hamarosan ismét visszatérsz Rómába, folytatni tanulmányaidat. Pontosan mit tanulsz ott, kérdezik tőlem sokan?**

A hivatalos verzió: Spirituális teológiát tanulok a Szent Anzelm egyetemen, ami egyben a bencés rend központja is. De mit is jelent ez? Ha a legegyszerűbben szeretném megfogalmazni, akkor a szerzetesség teológiájával, értelmével, gyökereivel, mai megvalósításával foglalkozunk. Honnét jöttünk, kik vagyunk, és merre tartunk?

A tanulmányok mellett pedig lehetőségem van a római bencés apátságban lakni, ahová a világ minden tájáról érkeznek bencés szerzetesek. Így a kultúrák, az egyház és a bencés rend gazdagságával, sokszínűségével is van módom ismerkedni.

— **Melyek a további terveid, milyen fontos események várhatóak életedben a közeljövőben?**

Mindenek előtt fontos számomra, hogy 1 év múlva hazajöhetek. Sokat voltam távol. Budapesten, Rómában tanultam. Jó lesz itthon lenni. November 17-én lesz a diakónusszentelés, majd ha a római tanulmányokat befejeztem, valamikor a papszentelésre is sort kerül. Ha hazajöttem még nincs pontos tervem azzal kapcsolatban, hogy mit is csináljak. Elsősorban szeretnék a tihanyi szerzetescsaládomban élni. A szerzetes, Szent Benedek szerint, meg éppen azt dolgozik, amire a helyi körülmények indítják, legyen az földművelés, beteggondozás, tanítás vagy esetleg lelkipásztorkodás.

— **A Tihanyi Bencés Apátság fiatal szerzeteseként hogyan erősítenéd tovább az apátság és az egyházközség közötti kapcsolatot?**

Véleményem szerint az egyházközség élete nem elsősorban a lelkipásztorokon múlik, legalábbis így tapasztaltam külföldi

utazásaim során. Jó, ha a közösség önállóan szerveződik. A szerzetesi közösségünk részéről természetesen fontos lenne egy minél nagyobb jelenlét. Ez most elsősorban az iskolában talán jobban megjelenik, de Ágoston atya kisebb-nagyobb szervezései (Tihanyi Bencés Bál, Egyházközségi pünkösddőlő) már nagyon jó és üdítően friss kezdeményezések. Ha valami jó közösségi eseményt kifejejtettem

volna, az annak tudható be, távol vagyok és sajnós még nem volt módon a tihanyiakkal igazán megismerkedni. Remélem ezt majd haza tértem után tudom orvosolni. Talán kezdem azzal, hogy beteljesítem azt az ígéretemet, amit az Egyházközségi testületnek tettem az örökfogadalmam után. Megígértem, hogy főzök nekik valamit, ezt nem felejtettem el és remélem minél előbb meg is tudom valósítani.

András testvérrel Csizmazia Zsolt beszélgetett

Rege a Regében

Az idén is megrendezésre került a tavaly újjáélesztett, ismét hagyományossá váló Tihanyi Egyházközségi Pünkösddőlő. Június 4-én kegyes volt hozzánk az ég, és szabadtéren a Rege udvarban, Richárd atya humoros köszöntőjével kezdődött a rendezvény.

Ha Rege, arról elsőre Tihanyban mindenkinek Garay János költő jut eszébe. Lelkes fiatalok az ő, a tihanyi visszhangról írt regéjét elevenítették fel, kibővítve a félsziget további kecskekörömhöz és a levendulához

kapcsolódó történetével. „Ó, Tihanynak riadó leánya...” hangzott fel az előadás végén Tihany „himnusza”, Csokonay Vitéz Mihály: a Tihanyi echóhoz című megzenésített költeménye, amelyet szereplők és közönség együtt énekelt. A jól sikerült előadás után Pető István keze által készített finom pörkölt várta a vendégeket, amelyet jó csapolt sörrel

szervezést, nagyon várjuk a folytatást!

öblíthettek le a jelenlévők. A sörtől és a boros gazdák által felajánlott hegy levétől jókedvre derült közösséget a Fantasy együttes vérpezsdítő zenéje hívta táncba. Ez a vidám, egyházközséget, közösséget formáló rendezvény olyan jól sikerült, hogy a táncolókat és a zenekart az éjfél körül megeredő eső is csak nagy nehezen tudta eltántorítani a további pünkösdi mulatozástól.

Hálásan köszönjük Ágoston atyának a nagyszerű
Csizmazia Zsolt

Ismét székely nyári tábor

Nagy örömmel fogadtam tavasszal azt a Székelyudvarhelyről érkezett levelet, amely Nagy Zoli Barátom keze által íródott: – Szeretnénk a nyáron ellátogatni Tihanyba a Szent Miklós Plébánia ministránsaival! Negyvenen lennének, tudátok-e fogadni bennünket? – Gyertek csak, hisz erre várunk már két éve! Így legalább tovább erősíthetjük a testvérvárosi kapcsolatokat is - volt a válaszom. A sok tihanyi barát is nagyon megörült a hírnek, mert hitték, remélték, hogy folytatódhat a több mint 15 éves kapcsolat.

A vendégfogadásban sok segítséget kaptunk, elsősorban a Tihanyi Bencés Apátságtól, Tihany Község Képviselőtestületétől és a Bencés Diákszövetségen keresztül a Tihanyi Szent Gergely alapítványtól. De nem csak intézmények nyújtották segítő kezüket, hanem az a sok tihanyi ember, akik szeretetükkel álltak mellénk, hogy az udvarhelyi gyerekek minél jobban érezhessék magukat Tihanyban! Hálásan köszönjük mindnyájuknak a sok segítséget! Köszönetképpen, továbbadom a nálunk táborozó udvarhelyi gyermekek által írt élménybeszámolókból gyűjtött kis csokrot:

A tihanyiak szíves fogadtatással vártak minket és velünk voltak ottlétünk alatt. (Dimény Bence)

A kirándulás pillanatai olyanok, mintha a tegnap történtek volna. A közös beszélgetések, a sok régi baráttal való találkozás, a sok nevetés és a színes programok csodálatos napokat alkottak a tihanyi barátokkal együtt. (Dimény Boglárka)

Nagyon tetszett a társaság, sok gyereket ismertem meg közelebről. Nagyon kedvesek voltak a vendégfogadók, szívüket, lelküket beletették ebbe az együttlétbe.

(Fóri Endre)

Sok szép helyen megfordultunk, de nekem mégis valahogy Tihany tetszett a legjobban. A sok kedves ember és az, ahogy fogadtak minket. A Tihanyi Bencés Apátság szerintem a legszebb templom ahová életemben jártam, azért mert a benne dolgozók és odajáró emberek teszik azzá. Nagyon remélem lesz még alkalmam újra magamba szívni azt a szeretetet és gondoskodást, amit ott kaptam. Minden egyes percben ott volt velem Isten és az Ő gondviselése. (Barabás Ágnes)

Sokat táncoltunk, nevtünk és beszélgettünk. Az apátság szépsége lenyűgöző. Jól esett, amikor nem engedték, hogy a busz haza menjen. Szinte feldolgozhatatlan, hogy mennyi kalandban volt részünk. Nem csak

élményekkel, hanem barátokkal is gazdagodtunk (Tankó Hilda)

A sok élménydús és nevelő jellegű kirándulás alatt sok új ismeretet szereztem, az általános műveltségemet is fejlesztettem. (Andrézsek Mátyás)

Kulturális programok mellett volt földrajzi, történelmi, szórakoztató is, gyalogtúra,

fürdés, hajókázás... Amint a Dinnyési Várparkban a középkori várépítés fontosságát hallgattam, a maketteket szemléltem, elmerengtem és a középkorban felejtettem magam. Magasztos, fenséges, királyi élmény (Simó Magdolna)

Az előző tábor folyamán életre szóló barátságokat kötöttünk, így nem volt kérdés mi köt engem személy szerint a legjobban Tihanyhoz. A vasárnapi szentmisén kiemelt helyet kaptunk mi, „Székelyudvarhelyiek”. Öröm volt hallgatni Richárd atya lélekerősítő gondolatait és büszkeséggel töltött el, hogy a barátaim is kivették a részüket a ministrálásban. Az együttlét végét közös táncchazzal koronáztuk meg. Néhány könnycsepp is legurult, mert érezhető volt, hogy elkezdődött a búcsú ideje. Egy kis családdá vált ez a csapat. (Fóri Nóra)

A kedves és vendégszerető tihanyi barátaink lehetőségeiktől függően megpróbálták minél több időt tölteni velünk. Hálával és köszönettel tartozunk mindenkinek, akik segítettek hogy a tábor létre jöhetett. (Boldizsár Krisztina)

Tihanyi ministránsokkal a Mátrában, avagy Szűz Mária nyomában 2.0

Szinte már kötelezően, idén is útnak indult ministráns csoportunk a jól megérdemelt nyári kirándulásra.

Folytatva a tavaly megkezdett utat, idén is Szűz Mária magyarországi nyomait, kegyhelyeit vettük célba. A Szent László emlékét szem előtt tartva igyekeztünk olyan helyre ellátogatni, amelyhez kapcsolódik a szent király legendája is.

Így találtunk rá Magyarország egyik legnagyobb és legismertebb búcsújáró helyére, Mátraverebélyre. Augusztus 22-én Gellért atya és András testvér vezetésével vette kezdetét a zárandoklat. Ha már ilyen messze indultunk, először megtekintettük az Egri Székesegyházat, majd ha már útba esett, betértünk a siroki vár csodálatos kilátást nyújtó és alagutakat rejtő falai közé. A sok

hegymászástól megfáradt tagjainkat a bükkszéki termálfüzdőben lazítottuk el, majd késő délután értünk napi úti célunkhoz, Mátraverebély-szentkútra. Vacsora után Gellért atya mutatott be szentmisét a szabadtéri oltárnál, ahol megköszöntük Istennek ezt a szép napot.

Másnap bejártuk a kegyhely környékét, megízlelve a források vizét. Megkerestük Szent László „Szög” nevű lovának patanyomát, ahol a legenda szerint az ugratás nyomán forrás fakadt a sziklából. Felmentünk a XIII. században, homokkőbe vajt remetebarangokhoz, amely a XVIII. századig lakott volt. Közös

énekléssel, gitározással búcsúztunk el Szentkúttól.

Következő megállónk egy újkeletű Mária kegyhely, Fallóskút volt. Szentmisével köszöntöttük a Szűzanyát, majd bejártuk az egyre szépülő, fejlődő kegyhelyet.

Sajnos már hiába kerestük Paszkál testvért, az egyetlen, hivatalosan is elismert magyar remetét, mint megtudtuk, az Úr magához szólította, hogy az ő házában harangozzon minden érkezőnek.

A Mátra szépségeivel telve és a Szűzanya áldásával gazdagodva tértünk haza, a tihanyi oltár mellé. Hálásan köszönjük a Tobrukbusz BT, Simon Sándor, és a buszsofőr Baranyai Károly kiránduláshoz nyújtott segítségét! *Csizmazia Zsolt*

EGYHÁZKÖZSÉGI KIRÁNDULÁS BALATONUDVARI & TIHANY

2017. december 9-én, Advent második vasárnapja előtti szombaton egyházközségi kirándulást szervezünk Pozsonyba, a magyar királyok koronázóvárosába.

Az autóbusz 6.30-kor indul Balatonudvariból, kb. 6.40-kor áll meg Tihanyban, a temetőnél. Útközben egy pihenő lesz, Győr környékén, az autópályán.

10.45-kor érkezünk majd Pozsonyba, az Óváros szélére. Innen gyalog közelítjük meg a Szent Márton Dómot, ahol tárlatvezető mutatja be a székesegyházat.

12.15-től könnyű séta során megtekinthetjük az Óváros impozáns épületeit és betérünk a Prímási Palotába.

14 órától szabadprogram vár a csoportra, az adventi vásárban vásárlási és ebédelési lehetőséggel.

16.30-kor a Belvárosi ferences templomban gyűlünk össze imádságra.

17.30-kor indulunk haza, hazaérkezés 21.30 körül.

Részvételi díj 6.500.-Ft/fő, amely tartalmazza a buszköltséget és a belépőjegyek árát.

November 5-től várjuk jelentkezésüket a barko.gabor@canet.hu E-mail címen, a Facebook – Messenger: Barkó Gábor Ágoston oldalon illetve mobiltelefonon 20 óra után a 06 30 66 76 601-es telefonszámon. A fenti elérhetőségeken Ágoston atya további információkkal is rendelkezésükre áll majd a kirándulással kapcsolatban.

Miről mesélnek templomunk freskói?

Beköszöntött az igazi ős. Régen, gyermekkoromban, a kedvenc évszakom a kései ős és a tél volt. Amikor ezeken a hajnalokon és estéken lakóhelyünkről gyalog a templomunkba mentem, jó értelemben, tehát pozitívan, az élet, és az én életem értelméről, későbbi hivatásomról gondolkodtam, és mindig imádkoztam a barátaimért. Jók voltak ezek a csendes, célirányos séták!

Mióta Tihanyba kerültem, a szentmiséken sokszor megcsodáltam a templom mennyezeti képeit. Ezek a képek életünk, és az én életem értelmét ábrázolják, művészi módon.

A Tridenti Zsinattól kezdve azért festették ki a templomok mennyezetét, mert a népesség nagy része nem tudott írni-olvasni, így a hittani ismereteket a szószéken prédikáló pap beszédéből, és ezekből a korabeli „ppt-kból”, vagy „prezikből” merítették. Vidéken akkoriban szó szerint látástól vakulásig dolgoztak az emberek: nyáron pl. napkeltekor, hajnalban, már meg kellett etetni az állatokat. Ráadásul 6 napig dolgoztak az emberek. Csak a vasárnap volt munkaszünet, ünnep. Vasárnap az egész faluközösség vagy városi egyházközösség eljött ide a templomba, és akkor is, végső soron arra voltak kíváncsiak az emberek, hogy MI ÉRTELME AZ EGÉSZNEK? A templomban, Isten házában választ kaptak erre a kérdésre. Felfelé tekintettek, beletekintettek Isten Országába, mert ide tart mindnyájunk élete. Felettünk látjuk Szűz Máriát, aki testével-lelkével megdicsőült. Velünk is ez fog történni, ha kiérdemeljük földi életünk cselekedeteivel.

A héten minden szentre, minden Istennél megdicsőült emberre, és egyúttal kedves halottainkra emlékezünk. Úgy kellene élnünk a mindennapokban, hogy jótetteink, irgalmas cselekedeteink fehérre mossák a szívünket, befedjék a bűneinket, gonoszságainkat, tévedéseinket, és így Istenünk Országába eljuthassunk. Ez a Hely mindnyájunk életének a célja. Úgy kell élnünk, hogy ezt a végső, alapvető, legfontosabb célt tartsuk szemünk előtt, és a többi alárendeljük ennek. Igen, el szeretnénk jutni abba az Országba, ahol az engemet megteremtő Isten letöröl szememről minden könnyet, atyaként fogad, betölti a boldogságra irányuló minden vágyamat, feltáru előttem saját életem és a világ történéseinek értelme, hogy mennyire szereti Isten a világot. Összeáll a kép, hogy mi értelme volt! Képzeljük a legszebb természeti élményt, ami extázissal és boldogsággal töltött el bennünket, annál is csodálatosabb, és ami még fontosabb: örökké való, örökké gazdagító lesz az Istennel való találkozás.

Tekintsünk fel gyakran ezekre az illusztrációkra, bár nagyon emberiek, hogy ne tévesszük el szemünk elől a célt!

Ágoston atya

„Ami egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.”

Október 27-én, türelemmel viselt betegség után életének 92. esztendejében elköltözött az égi házába Farkas Géza, Tihany „Mária nénije”.

Mindenki tisztelte és szerette őt. 21 évig tanított a Tihanyi Általános Iskolában, ebből 6 évig igazgatóként vezette az intézményt. Alapító tagja volt a Tihanyi Apátsági Templom Énekkarának, és az Erzsébet körnek. Rendszeres olvasója és többször szerzője is volt egyházközségi lapunknak, az ANDRÁS+KERESZT-nek. Szókimondó, építő kritikái mindenhol segítséget jelentettek, elismerést váltottak ki a munkatársakban.

Így emlékezik rá Présingné Baracska Erika, az Erzsébet kör vezetője:

Farkas Géza néni húsz évvel ezelőtt ismertem meg. Azonnal tiszteletet váltott ki bennem határozottsága, segítőkészsége és jóindulata.

Ő is tagja lett az akkor alakuló, formálódó Erzsébet körnek. Sokszor adott útmutatást tevékenységünkhöz tapasztalatával, észrevételeivel. Úgy tűnt, hogy energiája kifogyhatatlan. Szigorú következetessége a kör többi tagjának is kapaszkodót jelentett egy-egy feladat elvégzésében.

Toleranciájának és érzelmi intelligenciájának köszönhetően – melyek felelősséggel, igazságérzettel párosultak – mindig a nélkülözők érdekeit tartotta a legfontosabbnak. Jó érzékkel vette észre, ha valakinek nagyobb szükség volt a lelki támogatásra, mint az anyagira.

Velünk, a kör tagjaival is törődött. Süteményt sütött nekünk, hogy nagyobb lendülettel pakoljunk ki az adventi bazárra, máskor meg hozott valamit, hogy sorsoljuk ki egymás között. Jó csapatjátékos volt.

Minden mondatában, minden tevékenységében pedagógus maradt, amíg élt. Nagyon szerettem benne ezt a pedagógust! Nemcsak példát mutatott, de biztató is adott. Néha felhívott telefonon, és őszintén elmondta, hogy nekem, a kör vezetőjének mit kellene máshogy csinálnom. De biztatott is, ami jó volt, annak velem örült, és nem fukarkodott a dicsérrel. Úgy állt mellettem, mint mester a tanítványa mellett. Mindig lehetett rá számítani, amíg bírta erővel.

Hiányzik, Mária néni! De értékrendje, hitének ereje mindig velünk marad, és összeköt bennünket.

Tarte tatin avagy fordított almatorta

Annakidején, amikor még a nagyok is kisebbek voltak, Benikém pedig óvodás, az iskolában évről évre egy új nyelvel ismerkedtek meg. Így esett, hogy Gergő franciául kezdett tanulni. Nem egyszerű nyelv, de Beni is odaült Gergőhöz „segíteni”. Egy alkalommal a tanulás után odaszaladt hozzám és csillogó szemmel újságolta:

- Anya, anya, tudok franciául!
  - Nohát! És mi az?
  - Zsötem! (je t'aime – szeretlek)
- Hű, boldog voltam, elolvadtam:
- Én is, kisfiam!

Majd szaladt tovább, hogy mindenkinek elújságolja franciatudását. Fél óra múlva homokszem került a gépezetbe, mert jött vissza hozzám és azt kérdezte:

- Anya, mi is az a francia szó, amit tudok?

Hozzávalók:**Tortalap**

- 20 dkg liszt
- ½ csomag sütőpor
- 10 dkg vaj
- 2 evőkanál tejföl
- ½ dl víz
- só

Almaborítás

- 4 alma
- 18 dkg cukor
- 7 dkg vaj
- 2,5 dkg őrölt fahéj

Tavasszal Franciaországban jártam záránokúton; a tartalmas program mellett mindig volt egy kis szabadidő, hogy a helyi cukrászdában megszemléljem és meg is kóstoljam a francia édességeket. A sokféle töltelékkel készült croissant-ok mellett a sült torták, tésztafélék jelentették a fő választékot. Az alábbi karamellás almatortával több helyen is találkoztam.

Elkészítés

A sütőporral elkevert lisztet a vajjal jól elmorzsoljuk, majd hozzáadjuk a tejfölt és a vizet, és addig gyúrjuk, amíg a tészta el nem válik az edény falától. Letakarva 10-15 percre hűtőbe tesszük. Ezalatt az almát megmossuk, meghámozzuk, eltávolítjuk a magházát és szeletekre vágjuk. Kis lángon egy tűzálló tálban felolvasztjuk a vajat és a cukrot, és addig kevergetjük, amíg szép aranybarna karamellt kapunk. Ekkor az almát egyenletesen elosztva beletesszük a karamellbe és meghintjük a fahéjjal. A hűtőből kivett tésztát a tál nagyságára nyújtjuk, ráterítjük az almákra és 2,5 dkg porcukorral megszórjuk. 180 fokon előmelegített sütőben kb. 40 percig szép barnára sütjük. A tálat határozott mozdulattal úgy borítjuk ki, hogy a karamellás alma kerüljön felülre.

Bozóky Ágota

II. Tihanyi Bencés Bál 2018. január 27. Szeretettel várjuk elegáns farsangi multságunkra Tihany község lakóit, a Tihanyi Bencés Iskola munkatársait, diákjainak szüleit és öregdiákjait. A meghívó ára 8000 Ft, amelyet 2017. november 20. hétfőtől lehet megvásárolni Somogyi Juditnál.

A Tihanyi Bencés Iskola portáján támogatói jegyet is lehet vásárolni.

A meghívó tartalmazza a welcome drinket, a korlátlan ételfogyasztást: a többfogásos melegételes vacsorát, a desszertet, az éjfélti tálalást; a korlátlan italfogyasztást (ásványvíz, üdítők, TICHON apátsági csapolt sörök, Balaton-felvidéki borok) és a zeneszolgáltatást.

A II. Tihanyi Bencés Bálon fellépnek az iskola diákjai, továbbá Szelle Szilárd és Scheer Livia. A hajnalig tartó tánczenét a Búgócsiga Zenekar szolgáltatja.

Szívesen fogadunk értékes tombola felajánlásokat (legalább 10.000 Ft értékben)! Somogyi Juditnak lehet átadni, az iskola portáján. Nagyon köszönjük nagylelkű segítségüket!

Ágoston atya

**A TIHANYI
RÓMAI
KATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

**IDŐSZAKI
LAPJA**
A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky
Richárd OSB
Szerkesztik:
Barkó Ágoston OSB
Bozóky Ágota
Cs. Török Hanna
Csizmazia Zsolt

**TIHANYI BENCÉS
APÁTSÁG**

✠ KERESZTELÉSEK:

2017. máj. 21.	Hanna	Szép Krisztián és Dr. Tar Viktória gyermeke
2017. júni. 18.	Borsika Anna	Sövény Bence és Kovács Fruzsina gyermeke
2017. aug. 13.	András Baltazár	Eck István és Eck Varanka Bettina gyermeke
2017. szept. 14.	Dorina	Hajdú Imre és Baranyai Klára gyermeke

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

2017. máj. 6.	Pető Zoltán és Méder Renáta Anna
2017. máj. 6.	Lukács Krisztián és Balázs Adrienn
2017. júni. 10.	Bakos Péter és Juhas Anna
2017. júli. 8.	Pálfy András és Dénes Gabriella
2017. aug. 12.	Tóth Boldizsár és Varró Eszter

† ELHUNYTIAINK:

2017. ápr. 28.	Lukács Aladár	élt: 57 év
2017. máj. 18.	Tószoki János	élt: 74 év
2017. júni. 1.	Dobos István	élt: 82 év
2017. júni. 23.	Végh László	élt: 63 év
2017. júli. 22.	Balogh István	élt: 73 év
2017. aug 16.	Nagygyenyői Eggenhofer Valéria	élt: 84 év
2017. szept. 4.	.Gáspár Margit	élt: 77 év
2017. szept. 10.	Baranyai Lajos	élt: 71 év
2017. szept. 17.	Szivácssy Gyöngyvér	élt: 69 év
2017. okt. 27.	Molnár Mária Rozália	élt: 92 év
	Pordán Ilona férje	
	Márton Ilona özvegye	
	Somogyi Zsuzsanna férje	
	Makó Mária férje	
	Vincze Mátyás özvegye	
	Pálfy Gyula özvegye	
	Pető Katalin özvegye	
	Pintér Gábor özvegye	
	Farkas Géza özvegye	

**PROGRAMOK,
RENDEZVÉNYEK**

November 17. 17.00
Szent Ányos ünnepe András
testvér diakónussá
szentelése
Adventi lelki nap:
December 16. 10.00-16.00
Adventi áhítat:
December 17. 16.00

TETŐTÉRI ESTÉK

November 10. 17.00
Kun Miklós
egyetemi tanár:
A Szovjetunió és a vallás
December 15. 17.00
Korzenszky Richárd OSB